

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 56.958/1
van 22 januari 2015

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2009 houdende de voorwaarden tot toekenning van de subsidies en houdende de wijze van selectie, de duur en de evaluatie van kortdurende en langdurige time-outprogramma’s, wat de subsidieduur betreft’

Op 23 december 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Onderwijs verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2009 houdende de voorwaarden tot toekenning van de subsidies en houdende de wijze van selectie, de duur en de evaluatie van kortdurende en langdurige time-outprogramma’s, wat de subsidieduur betreft’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 15 januari 2015. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel Tison, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Raf AERTGEERTS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 22 januari 2015.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2009 ‘houdende de voorwaarden tot toekenning van de subsidies en houdende de wijze van selectie, de duur en de evaluatie van kortdurende en langdurige time-outprogramma’s’¹ te wijzigen, teneinde de lopende programma’s te verlengen met één schooljaar (2015-2016).

Het ontworpen besluit heeft uitwerking met ingang van 29 december 2014.

2. Rechtsgrond voor het ontwerp wordt geboden door artikel 44 van de Codex Secundair Onderwijs van 17 december 2010, waaraan wordt gerefereerd in het eerste lid van de aanhef van het ontwerp.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Algemene opmerking

3. Het voorliggende ontwerpbesluit is het derde besluit waarbij de lopende time-outprogramma’s en de daarbijhorende subsidiëring telkens voor een schooljaar worden verlengd en een algemene oproep in de zin van artikel 4 van het besluit van 19 juni 2009 wordt uitgesteld of de gevolgen ervan ongedaan worden gemaakt.²

Een dergelijke werkwijze, waarbij telkens afbreuk wordt gedaan aan de rechtmatige verwachtingen van potentiële organisatoren van time-outprogramma’s om middels een algemene oproep in aanmerking te kunnen komen voor subsidiëring, kan slechts in uitzonderlijke omstandigheden worden gebillijkt, namelijk wanneer redenen die verband houden met het algemeen belang een dergelijke werkwijze noodzakelijk maken en er geen alternatieve werkwijze voorhanden is die minder vergaande gevolgen heeft. De Raad van State, afdeling Wetgeving, kan uit het voorliggende dossier echter niet afleiden dat aan die voorwaarde is voldaan.

De gehanteerde werkwijze doet bovendien vragen rijzen uit het oogpunt van het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie. Door het telkenmale uitstellen van een nieuwe algemene oproep ontstaat immers een onderscheid tussen organisatoren van time-outprogramma’s, al naargelang zij op basis van de eerste algemene oproep werden geselecteerd dan wel na de eerste algemene oproep een programma willen opstarten. De afdeling Wetgeving ziet voor dat onderscheid geen redelijke verantwoording.

¹ Artikel 2, 4°, van dit besluit definieert “time-out” als een methodiek waarbij jongeren tijdelijk uit het secundair onderwijs worden gehaald, met als voornaamste doelstellingen hun re-integratie als schooluitval dreigt, de verhoging van de gekwalificeerde uitstroom uit het secundair onderwijs en de realisatie van integrale begeleiding van die jongeren.

² Zie, wat het laatste betreft, het besluit van de Vlaamse Regering van 4 juli 2014 ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2009 houdende de voorwaarden tot toekenning van de subsidies en houdende de wijze van selectie, de duur en de evaluatie van kortdurende en langdurige time-outprogramma’s’.

De steller van het ontwerp dient er zich dan ook van bewust te zijn dat de in het ontworpen besluit gehanteerde werkwijze ten zeerste problematisch is in het licht van de voornoemde beginselen.

Artikel 6

4.1. Artikel 6 van het ontwerp bepaalt dat het ontworpen besluit in werking treedt op (lees: uitwerking heeft met ingang van) 29 december 2014.

4.2. Het is bekend dat het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten slechts onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar is, namelijk ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke machtiging bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel voordelen toekent of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de goede werking van de diensten en erdoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

Enkel indien de retroactiviteit van de ontworpen regeling in één van de opgesomde gevallen valt in te passen kan deze worden gebillijkt.

4.3. Aangezien de retroactieve inwerkingtreding van het ontworpen besluit precies tot doel heeft om te vermijden dat een nieuwe algemene oproep moet worden georganiseerd, hangt de vraag naar de toelaatbaarheid ervan samen met wat hiervoor met betrekking tot die handelwijze is opgemerkt. Gelet hierop, moet de retroactieve inwerkingtreding van het ontworpen besluit eveneens als problematisch worden beschouwd.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME